

Alsing Andersen: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har ikke Uret i sin Karakteristik af Tilstanden i Øjeblikket indenfor det svenske Socialdemokrati. Spørgsmaalet er Genstand for en Omvurdering eller en ny Prøvelse, som den sidste Partikongres udtrykker det. Naar det ærede Medlem citerer Rigsdagstidende, vil jeg blot sige, at jeg citerer det svenske Partis Kongresprotokol, og hvis der er Tale om forskellige Strømninger i Øjeblikket i det svenske Socialdemokrati — og jeg vil ikke nægte, at Spørgsmaalet diskuteres —, saa tror jeg, at man i denne Beslutning, som Kongressen vedtog, og som Redaktør Engberg forelagde, og som jeg tillod mig at citere i Gaar og ikke skal gentage, har det rette Vidnesbyrd om, hvorhen Strømmen gaar.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Parkov mente, at jeg skulde have indrømmet ham et eller andet med Hensyn til Tallet 107 Millioner. Men det beroede paa, at det ærede Medlem syntes at have faaet en forkert Opfattelse af, hvad jeg har sagt. Jeg har ikke sagt, at Sverige nu, som han gengav det, var kommet til 107 Mill. Kr. — Sverige er kommet til 133 Mill. Kr. —, men jeg har sagt, at den nye Ordning, der er vedtaget i Sverige, var beregnet til fuldt gennemført at bringe Sverige ned til 107 Mill. Kr. (*Holger Andersen:* Det er i Løbet af mange Aar). Det er det, jeg har sagt derom, og det er altsaa den Reduktion af den svenske Udgift, som er blevet besluttet af den svenske Rigsdag.

Dernæst har jeg blot et Par Ord at sige til det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem havde forstaaet det, jeg sagde om, at man maaske vilde se med mindre Velvillie paa Danmark i visse militaristiske Kredse i Udlandet, saaledes, at dette skulde betyde, at man vilde se med mindre Respekt paa os i officielle og ansvarlige Kredse i Udlandet. Paa ingen mulig Maade! Det Forhold, der i saa Henseende foreligger, er det, at Danmark, efter at Flertallet her i Landet har taget sin Beslutning ved det sidste Valg, har deltaget i alle Arter af internationale Forhandlinger uden at mærke blot den svageste Antydning af, at det i nogen Henseende skulde have forringet Danmarks Stilling, og det er saaledes, at vi paa vigtige Omraader har haft Vidnesbyrd om, hvilken Sympati de Beslutninger, der her er blevet taget fra den danske Vælgerbefolkning og den danske Regerings Side, har fundet.

Formanden: Da det er min Hensigt at føre Forhandlingerne om den foreliggende Sag til Afslutning i dette Møde; vil jeg meget indtrængende henstille til de efterfølgende Talere at fatte sig kortest muligt.

Ole Bjørn Kraft: Efter Formandens Henstilling skal jeg udtale mig ganske kort om de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fandt Lejlighed til at fremsætte paa Grundlag af det Foredrag, jeg har holdt her i dette Ting. Det ærede Medlem mente, at denne Tale ikke var Udtryk for positive Kendsgerninger, men var baaret af Lyrik. Det er mig imidlertid en stor Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem overhovedet ikke har forsøgt paa at modsig eller at skabe Modargumenter mod nogle af de Kendsgerninger eller de Synspunkter, som jeg har ført frem med Hensyn til det moderne Flyvevaabens Stilling, dets Størrelse og de Muligheder, der foreligger, men at han kun har fortrøstet sig til, at det alligevel nok skulde lykkes at faa skabt saa stor Modstand overfor os, at vi ikke skulde kunne hævde os og ikke skulde være i Stand til at have nogen Mulighed for at tilbagevise de Angreb, som maatte blive rettet mod os paa dette Omraade.

Højest ejendommeligt var det jo at høre det ærede Medlem her udtale sin Sorg over, at man nu var gaaet i Gang med at udvikle et Forsvarsvaaben mod Tidens mest frygtelige Angrebsvaaben. Jeg forstaaer ærlig talt ikke dette Standpunkt. Jeg synes tværtimod, at ikke mindst smaa Stater maa hilse det med den største Tilfredshed, at Udviklingen gaar i den Retning, at det virkelig bliver muligt at skabe et Vaaben, der er i Stand til at afbøde i det mindste de værste Følger af de nye Angrebsmetoder.

Noget andet var det naturligtvis, hvis den Situation forelaa, at Krigen kunde afskaffes, eller at en Afrustning kunde skabe Sikkerhed for, at Krigen ikke kom ind over vore Grænser, men, som jeg havde Lejlighed til at sige allerede i min første Tale, saa er der jo ingen Socialdemokrat og ingen Radikal, der tør staa frem og give Garanti for, at en Afrustning betyder, at Krigen og dermed ogsaa Luftkrigen og Gaskrigen ikke kommer ind over vore Landstrækninger, hvis vi afruster. Efter den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for, er Forholdet tværtimod dette, at i det Øjeblik, det er muligt risikøst at tage Landet i Besiddelse, vil der være en større Fare for, at der bliver anvendt Vold overfor os end i den Situation, jeg taler om.